

CALEIDOSCOOP

landelijke vereniging voor mensen met een dissociatieve stoornis

Datum: 30 november 2020
Onderwerp: Besluit en overwegingen t.a.v. de autorisatie Zorgstandaard Dissociatieve Stoornissen

Caleidoscoop, de landelijke vereniging voor mensen met een dissociatieve stoornis en lid-organisatie van MIND, heeft na uitvoerig overleg besloten tot het autoriseren van de zorgstandaard dissociatieve stoornissen.

Voordat we inhoudelijk ingaan op ons besluit, willen we niet onvermeld laten dat we ons realiseren dat de totstandkoming van dit document heel veel heeft gevraagd van alle cliëntvertegenwoordigers en andere betrokkenen. Het was een langdurig en intensief proces. Het uiteindelijke product reflecteert onzes inziens de uiteenlopende perspectieven van alle belangengroepen die deel hebben genomen. Dit is inclusief delen van de zorgstandaard die in onze optiek niet bijdragen aan meer begrip en/of goede en passende zorg voor deze doelgroep. Dat betekent ook dat we ons als bestuur steeds scherp bewust zijn geweest van de positieve, maar ook van de negatieve en pijnlijke gevolgen voor cliënten die het wel – of juist niet – autoriseren van de zorgstandaard kan hebben. Het was dan ook een bijzonder lastige beslissing.

Visie op de zorgstandaard

De kernvraag die we onszelf hebben gesteld, is of deze zorgstandaard van toegevoegde waarde zal zijn voor mensen met een dissociatieve stoornis. Om deze vraag te beantwoorden hebben we tevens zo veel mogelijk informatie verzameld bij onze achterban en belangenbehartigers.

Over de gehele breedte bestaat grote verdeeldheid over de inhoud en kwaliteit van de zorgstandaard. We kunnen ons in het algemeen vinden in de beschrijving, diagnostiek en preventie van dissociatieve stoornissen. Op het gebied van de beschrijving van behandelmethodes voor alle dissociatieve stoornissen zien wij echter nog wezenlijke tekortkomingen en verbeterpunten. Hiermee doelen we specifiek op enerzijds het niet vermelden en exploreren van therapievormen die internationaal al hun sporen verdiend hebben, maar die in Nederland minder gepraktiseerd worden. Anderzijds worden juist wél behandelmethodes benoemd waarvoor geen bewijs is dat zij effectief zijn bij dissociatieve stoornissen.

Tot slot delen we de vaststelling en zorgen die geuit worden in de standaard over het feit dat er op dit moment in Nederland een groot tekort is aan goede zorg voor, en kennis over de verschillende dissociatieve stoornissen. Ook onderschrijven we de nadruk op maatwerk en de aandacht voor cliënt-specifieke behoeftes. Cliënten kunnen echter pas werkelijk kiezen tussen verschillende behandelmethodes als deze er ook daadwerkelijk zijn en die in voldoende mate, binnen redelijke termijn en door kundige behandelaren worden aangeboden. Dat is nu nog te vaak niet het geval.

Waarom autoriseren?

Alles in aanmerking genomen, heeft uiteindelijk de doorslag gegeven dat dissociatieve stoornissen een gelijkwaardige, erkende plek moeten krijgen binnen het GGZ-landschap. Bekendheid van deze stoornissen onder verwijzers en behandelaren is essentieel: het feit dat dissociatieve stoornissen als diagnosegroep vaak onbelicht blijft, verhindert kennisvergaring en juiste verwijzing en vergroot onnodig lijden bij cliënten.

Om de belangen van mensen met dissociatieve stoornissen goed te kunnen behartigen, denken we dan ook dat we mét een zorgstandaard sterker staan dan zonder. Daarmee hangt samen dat autorisatie van deze zorgstandaard mogelijkheden biedt om andere, praktische stukken te realiseren en bij een breed publiek onder de aandacht te brengen, die helpen om de praktijk en zorg beter te maken voor cliënten met een dissociatieve stoornis.

Onze hoop is dat door de implementatie van de zorgstandaard er meer aandacht komt voor dissociatieve stoornissen. Dat er meer wordt geïnvesteerd in onderzoek gericht op verdere ontwikkeling van effectieve behandelmethodes, evenals het exploreren van alternatieven die op internationaal gebied effectiviteit laten zien. Daarnaast zetten we in op verder ontwikkeling van goede screening, diagnostiek en preventie, alsmede het vergroten van de behandelcapaciteit. Iedere cliënt zou toegang moeten hebben tot de juiste zorg. Een verkeerde behandelmethode kan dissociatie juist versterken en dus averechts werken. Met de zorgstandaard hopen we dat er meer nadruk komt te liggen op het belang van de juiste, erkende en bewezen behandelwijze met respect voor de inzichten en wensen van de cliënt.

Dissociatieve stoornissen zijn complexe psychiatrische aandoeningen, de behandeling ervan verdient dan ook aandacht en zorgvuldigheid, waarbij maatwerk en erkenning centraal staan.

Het bestuur van Caleidoscoop